

= Antjane novosl. Otjane, ruski: Utjane primeri: otinja, ves kraj ribnika na Štajarskem, Utij, ves kraj reke Desne na Ruskem, Utovo, trdnjava kraj muže v Bosni. Ta kraj se danes veli: Batuna*), in Vuk piše: „batun, batuna voda, ktera stoji na enem mestu, manja od jezera, vide: bara.“

Drugi kraj se veli: Lusio, Lussunium, Lugio po antoninovem potopisu po rimskem: Lacus Felicis, toraj Lugio, Lužio, Lužunje od luža, Sumpf, Morast. Znamenite so oblike: Lugio, Lužio, ker so praslovanske, kakor Schleicher trdi, tako, da božji, divinus (Божній) stoji za prvotno: bogio, primeri bolgarski: nemio, slepio = nemi, slepi.

Zopet drug kraj na desnem bregu Dunaja tudi v močvirnem in vodenem svetu stoječ se veli Amamantia, tudi: Ananantia, sansk. ama in anna voda, močvirna, slov. amati, v vodo stopiti in jo meriti, kako je globoka, primeri dalje: Ana — Una, Anas, imena rek, dalje Hana v Moraviji, kjer je h apharaesis. Amamant stara oblika, = vant, vat sansk. agnimant, igneus, primeri Udmat. Da so Slovani to besedo poznali, pričuje ime: Umanka, reka v kijevski guberniji. Dunajski otok, ki se danes veli: „Insel St. Endré“ se je velel: Salva, Ptolomaj piše Salda, reka Sala, ktera v blatensko jezero stéka: Salis, primeri: Sala na Kranjskem, Solev na Ruskem od korenike sal, fluere, toraj salva, salda = ostrov, das Umflossene, otok. Na otoku, na katerem danes Szigethvar stoji, je bilo mesto Limusa = Limuša, primeri: Lim, reka v Bosni, liman, die Bucht v ruščini. Današnja Odra, ktera se pri Sisku v Savo steka, imenuje Strabo: Narus, Noarus, sansk: nara, voda, primeri: Norinja (Nöring) na Koroškem, dalje: Nerehta, Nerehta, Nura, Ner, Narev, Nerova, Narova, Nerlj, Neromka, imena rek na Poljskem in Ruskem; Nera, jezero na Ruskem, Narev, Nur, Norinsk, Norka, Norskaja ravno tam, poljski: nór, Stelle zum Untertauchen, nurt, Stromm, Fahrwasser itd.

Rimska postaja na mestu današnjega medjimurskega središča ogerski: Szerdahely v blatnem svetu stoječa, se je velela Halicanum, to je: Haličanje mesto sred hale stoječe, srbski: hala, Schmutz, Morast, Sumpf. Kraj pri vodi, kjer so ladje privezovali današnje: Letenje (po drugih Legrad) se je velel: Lentuda, Lentudae. Lenta, ruski: das Band, Pohorci pravijo: ladjo lentati, to je, privezati, zato lenta, kar se je tudi v nemščino priteplo „die Lent“, kraj, kjer ladje lentajo. Zavoljo sufiksa primeri: rabuda itd.

Imena drugih krajnih imen stare Panonije razložim v drugem članku.

Dopisi.

Iz Haloz 8. septembra. — Krasna glediščina igra „Samo“ zapustivši ravnokar tiskarnico dobiva se v Mariboru pri knjigarji Miroslavu Leyrerji po 30 kr.; v Halozah pri založniku R. B. pa po 25 kr. Kolikor so mi znane slovenske glediščine prikazni, nimamo dosle v izvoru vrstnika temu delu. Slava mlademu pisatelju! Bože mu daj voljo in priliko za bodoče delovanje v krasnoslovji. — Za Krempljnov spomenik so dalje darovali: g. Hraševac Fr., okrajni predstojnik v Sovodnji; g. Herman, dež. poslanec 5 gold.; g. Hrzič Ivan sopet 3 gold.; g. dr. Srnec 2 gold.; g. Stranjšak Anton, župnik v Vrzejih 2 gold.

*) Drugi stavijo Antiana v današnji Baranyavár, to je varoš v barah, baranjah, tedaj sopet = Antjane, Utjane, Sumpf-gend.

Od Male nedelje 8. sept. (Vabilo.) Slovenci! 15. septembra bomo obhajali besedo na častni spomin pokojnemu A. Krempljnu, bivšemu župniku pri Mali nedelji, cerkvenemu in zgodovinskemu pisatelju, v Bočkovcih pri Mali nedelji na zemljišči Jurja Stranjšaka; rodoljube, narodnjake in poprek ljudstvo uljudno vabimo, da se obilno udeležijo te narodne slovesnosti. Početek besedi je ob treh popoldne. Gospôda vozeča se po železnici odsedi v Ptuj, odkodar se pripelja v dveh urah na rečeno torišče.

Odbor za slovesnost.

Ljutomer 31. avg. — Pred nekimi dnevi smo dobili „Jahresbericht“ naše glayne šole v roke, ktero nam lepo število učencev kaže. Šola ljutomerska ima zares največo sposobnost, dosti učencev imeti, kjer malo kje ljudstvo toliko otrok v šolo pošilja kakor tukaj. To nam svedoči tudi letošnje sporočilo; 672 učencev je obiskovalo šolo. Al če obraz sporočila pogledamo, moralo bi se misliti, da je kje na Würtemberškem izhajal, a ne v slovenskem Ljutomeru. Ni je ne ene črtice slovenske v celem programu, niti nije omenjeno, da je ta šola na Slovenskem. Vsako drugo sporočilo o drugih šolah poveda, koliko ima slovenskih učencev; iz tega nemškega, 51 strani širokega programa ne vidi se, da bi imela le enega. Uvodni nemški sestavek je spisal g. Jože Motz, učitelj tukajšnje spodnje realke, z naslovom: „Die Atmosphäre“. Žalibog, da ta gospod ne ceni namena šolskih sporočil, kateri nije drug, kakor ta, da je za poduk šolski mladini; al pa morebiti zahteva, da ta sestavek velja za kako učeno razpravo? Nimamo g. Motza za tako prevzetnega, da bi to o njem mislili. Čudimo se o gosp. dr. Klemenčiču, da je omenjeni sestavek, ki se pač v vsaki naravoslovski knjigi bolje nahaja, v šolsko sporočilo tiskati dal, in ako je že moralo tako biti, zakaj gosp. ravnatelj, kojega narod naš vrednega rodoljuba čisla, ni v slovenskem jeziku tiskati dal. Ni čuda po vsem tem, kakor se narodnemu jeziku pri nas godi, da tržani sami pravijo, da je Ljutomer bolj ponemčen, kakor Maribor ali vsako drugo mesto na slovenskem Štajarskem. Naši realki, ki je po vse nemška, nemškutarji saj ne morejo očitati, da šteje malo učencev zato, ker slovenščina v njej kraljuje! Naj bi se narodovemu jeziku več pravice dalo, kaj velja, da šola ne bo tako prazna? Tudi bi se morala po farah bolj razglasiti. Za našo realko še ljudje v okolici ne vejo. Našemu slovenskemu kmetu se mora pa naznanjati, svetovati; saj se rad omike udeleži.

Iz Istrije 3. sept. = Naši, že samo ob sebi revni deželi žuga letos strašna nadloga. Suša je skor povsod pokončala koruzo in druge poljske pridelke; ubogo blagó nima, da bi med skalami pomuliti móglo travice, kolikor je potrebuje; grozdje bode vse splesnilo, svilne črviče pa je tudi bolezin pomorila. Res je milovanja vreden ubogi naš narod. Kaj to, ako drugod tu in tam kaka vas pogori ali toča ta ali uni kraj potolče, — vendar je saj v deželi dobra letina; v Istriji pa letos nesreča čez celo deželo svoje morilne roke steguje. Pomozi Bog!

Iz Kostanjevice 3. kimovca. M. M. — Včeraj je bil za nas zeló nesrečen dan. Okoli poli enajste ure dopoldan je v sredi mestica začelo goréti in kmalu je 26 hiš z drugimi poslopji bilo v pepélu. Nesreča je toliko večja, ker ravno zdaj bo leto in dan, kar nam je 7 hiš pogorelo. Izmed pogorelih 5 ni bilo zavarovanih. Kako se je vnelo, se ne vé, pravijo, da po otrocih.

Trebno. — ? — Dne 5. avgusta se je prijazna slovesnost sè tem v Trebnem obhajala, da je bilo krasno novo šolsko poslopje blagoslovljeno in za poduk ondašnje mladine izgotovljeno. Po končani službi božji

je visokočastiti g. dekan Rozman, kteremu sta gospoda kaplana asistirala, novo šolsko zastavo, kakor tudi novo šolsko poslopje slovesno blagoslovil. V veliki šolski sobani je potem sè krepko besedo v jedernatem govoru pred zbrano veliko množico povedal, da ni ohola baharija bila vzrok temu veličastnemu poslopju, ampak živa potreba. To potrebo je spoznala tudi vlada in k stroškom, ki jih je imela fara, še dodala 1500 gold. Zidali smo šolo, nadaljuje govornik, ravno v tem času, ko nasprotniki naši najbolj vpijejo, naj se šola od cerkve loči. Ker pa ljudstvo slovensko v oziru mladine ni še tako brezvestno, namenil sem poslopju napis „katoliška šola“! — Temu je nasledovalo izpraševanje šolske mladine, pri katerem se je pod vodstvom marljivega učitelja v svojih odgovorih vseskozi izvrstno odlikovala. Med darili za pridne učence so bile tudi knjige „umnega vinorejca“, kakor tudi mnogo srebernjakov, ki jih je dobrodelna grajščakinja gospá Greselnova v dar podelila in z nazočnostjo svojo in svojih nežnih hčerk svečanost tem bolj povzdignila. Ni mi treba omenjati, da je bilo poslopje z mnogimi vencami in tribojnimi zastavicami okusno okinčano, kakor tudi, da se je pri obedu prav po domače kramljalo in raznih zdravic nazdravljalo. Le to še pristavljam, da g. učitelju srečo voščimo h prostornemu stanovanju, ktero naj bi mnogo let vžival v prid ondašnje mladosti pod prijaznim vodstvom tako izvrstnega dekana, ki ga nam Bog poživi!

Iz Postojne 9. sept. — Danes je bila volitev deželnega poslanca. C. k. vrhniški okrajni sodnik g. Mulej je bil s 151 večidel vrhniškimi glasovi izvoljen. Gosp. Dolšein-u, čeravno je odločno rekel, da ne sprejme volitve, je vendar 45, večidel Postojnčanov, dalo svoje glasove; Ložanov ni prišlo skor nič. Postojnčanom, kterim ni obveljala pravica, da bi po istem davkovskem merilu volili kakor Vrhničanje, je vse srce vpadlo za volitev, ker si na prstih lahko preštejejo, da če kdo Vrhničane naloži na voz, pa jih pelje v Postojno, mu je zmaga gotova. Ložani tudi iz tega vzroka nočejo boba v steno metati. In tako je namesti g. Obreze, ki je svoje prejšnje glasove odstopil svojemu alter ego, bil izvoljen g. Mulej. Naj izvrstni zastopnik našega naroda gosp. baron Šlojsnik iz tega sam sodi, koliko pri sedanjem volilnem redu zdajo vrhniški vozovi.

Iz Kranja 10. sept. F. B. — Poročam Vam o dveh požarih; v četrtek namreč pogorelo je dvoje poslopij v Crngrobu, včeraj dopoldne pa čvetero poslopij na Hujah pri Kranju. Pri poslednjem ognji bil sem koj od začetka, in videl sem, da je večidel prava sreča, ako našim ljudem še več ne pogori, kot se navadno zgodi. Le pomislite: ljudje večidel na polji, za pomoč in gašenje pa skoraj nobenega orodja, niti kavlov, niti posode za vodo! Predno so vode pripeljali iz Kokregori, predno so Kranjci z gasilnicami prihiteli, bil je ogenj že presilen, in velika sreča je bila, da ni bilo vetra, sicer bi cerkev in morda cela vas bila pogorela. Zakaj si vendar soseske, vedno opominjane po nesrečah, vsaj manjega gasilnega orodja, pa potrebnih posód za vodo ne napravijo? To saj bi morala vsaka soseska imeti. S pohvalo moram omeniti, da so se Kranjci vrlo obnašali in na vso moč trudili, ogenj ustaviti in večo nesrečo odvrniti.

Iz Ljubljane. (Iz deželnega odbora.) V petek je deželni odbor imel sejo, v kateri je bila razprava o prihodnjem poslopju za ljubljansko realko, ker čez 2 leti — to je 1. oktobra 1869. l. — poteče pogodba z gosp. Mahrom. Pričujoči pri tej seji so bili gospodje dr. Orel, dr. Schöppel in Bürger kot zastopniki mestnega odbora, in pa ravnatelj realkin g. Schrey. Dr. Bleiweis je bil poročevalec. Ko je razložil zgodovino dotičnih

obravnav v deželnem zboru, je konečno nasvetoval: naj deželni odbor pred vsem spolni nalogo, ki jo je dobil 1865. leta od deželnega zbora, da z deželno vlado do konca dožene pravdo, kolikšno pravico imate c. k. gimnazija in c. k. normalka v šolskem poslopju, ktero je lastnina deželna; potem pa, koje namen šolskega poslopja jasen, naj se deželni odbor krepko požene za to, da realka, kateri imate dežela in mesto stanovališče oskrbeti, pride vsa v deželno poslopje. To je ena pot, da se dobí realki stanovitno in pripravno učilišče, in sicer je to prva in najnaravniša pot po sklepu deželnega zbora od 1865. leta, pa tudi prva pot zato, ker si dežela more najcenejše mesto za realko najti v tem poslopju, ker je lastnina deželna. Še le druga pot, ako bi prva ne peljala k svojemu cilju in koncu, je ta, da po preteku najema v Mahrovi hiši se najame kje drugod pripravno stanovanje, ker 1800 gold., ki se jih za nekoliko sob plačuje zdaj v Mahrovi hiši na leto in dan, strašen je denar! Tretja pot, da se oskrbi realki poslopje, bilo bi novo zidanje. Al kateri poslanec deželni si bode upal za to mrvico učencev, ki jih ima naša realka, deželi in mestu zdaj nakladati kakih 60 do 80.000 gold.? — Na ugovor dr. Schöppel-a, da se stvar zarad pravic o šolskem poslopju med deželnim odborom in c. k. vlado ne bode izmotala v 2 letih, nasvetuje dr. Bleiweis, naj se opusti pot pisanja in nastopi pot ustmenih razprav med c. k. vlado in deželnim odborom, po kterih se stvar lahko reši v pol leta. Zbor je pritrdil temu. Vrh tega pa so bili sprejeti še predlogi dr. Coste, ki je želel, naj se rešijo nektera načelna vprašanja zarad realke, in prvič to: ali ne potrebuje realka organskih prenapredb? ali ne bi se realka prestrojila v realno gimnazijo? Ker so take gimnazije na Českem in dolnji Avstrii, naj se pozvé njih vspeh. Dalje naj se vpraša ravnateljstvo ljubljanske realke: kako je to, da realka v 3 viših razredih šteje tako malo učencev (18, 12, 10) in memo lani 22 manj? in naj pové, kamo se po dovršeni realki obračajo učenci, ker za to, da se vdinjajo tam pa tam za pisarniške pisarije, se plačujejo presilni stroški. Dr. Bleiweis povdarja potrebo, da se na realki, in še bolj pa na nedeljski, z realko združeni obrtnijski šoli mladim rokodelcem nauki razlagajo v domačem jeziku, ker le po tej poti se more zadostovati deželnim potrebam, in obžaluje, da imamo v vednostih in jeziku popolnoma sposobnih učiteljev domačih, ki pa niso domá v službi, ampak si morajo po družih realkah kruha služiti. V odgovoru g. Schrey-a, da v nedeljski obrtnijski šoli, razun enega, vsi slovenski znajo, ni bilo rešeno to važno vprašanje: ali pa oni, ki jezik slovenski umejo, tudi učijo v jeziku slovenskem? — Obravnave o realkinih zadevah se bojo zdaj nadaljevale.

— (Preskušnja v živinozdravilski učilnici ljubljanski.) Konecletna izpraševanja učencev te šole bodo 23., 24. in 25. dne tega meseca dopoldne od 9. do 12. ure, popoldne od 3. do 6. ure, in sicer tako-le: 23. septembra dopoldne in popoldne izprašuje učenik gosp. Skalè iz znanstva živinskega telesa in opravil telesnih, iz zdraviloznanstva, iz ozdravljanja notranjih in vnanjih bolezin, iz operacij, — 24. septembra dopoldne izprašuje učenik gosp. dr. Karol Bleiweis iz kemije z ozirom na živinozdravilstvo, — popoldne pa učenik gosp. prof. Konšek iz rastlinoznanstva z ozirom na živinozdravilstvo, — 25. septembra izprašuje vodja učilnice gosp. dr. Jan. Bleiweis iz natoroznanstva domače živine, iz živinoreje, iz nauka v pomoč domači živini pri porodu, iz sodniškega živinoznanstva, iz mesogledstva. — Preskušnje so v živinozdravilski učilnici na spodnjih Poljanah v Ljubljani, in to očitne; vsak tedaj, kdor

koli želi slišati, kaj in kako se uči in koliko učenci znajo, more poslušati priti.

— (Kako neki zdravnik kolero ongavi.) Kar ti, dragi bralec „za poduk in kratek čas“ podamo v sledečih vrsticah, ne misli, da je izmišljena stvar; od konca do kraja — zastavimo ti svojo čast — je resničen spis, ki ga je s temi-le besedami prejel častit župan: „Löbliche Gemeindevorstellung! Es ist hierorts das Gerede im Umlaufe, dass der am jüngstverflossenen Donnerstag in . . . einen Cholera-Anfall glücklich überstanden hat; nun dies noch nicht genug, nach den neuesten Sanitätsvorschriften hat sich . . . bei dem Umstande, als er selbst bestätigt, die Cholera überstanden zu haben, sogleich einer 5tägigen Contumaz unter äusserer Bewachung im abgesonderten und abgesperrten Lokale zu unterziehen. Die Contumaz besteht in täglicher Räucherung mit Cholerakalk, täglich ein Bad aus Tabakabsud, 28° Wärme, Kost: täglich 3mal $\frac{1}{2}$ Seidl klare Suppe, zum Trank täglich 4 Mass kaltes Wasser, worin Ochsen-galle beigemischt wird. Nach dem Bade wird . . . in Kotzen gewickelt und muss durch 4 Stunden schwitzen; die Excremente werden im Contumazzimmer durch 24 Stunden belassen, und sodann von . . . selbst unter Aufsicht an einen bestimmten Ort getragen und in die Erde verscharrt. Damit aber jedes Choleragift im Körper vernichtet wird, muss . . . täglich $\frac{1}{2}$ Seidl Asand-Auflösung (Teufelsdreck) einnehmen.“ — . . . am 7. September 1867.

— (Poberki z raznih časnikov.) V četrtek smo slišali po svetu toliko slovečo pevkinjo Karloto Patti in ž njo vred še štiri druge umetnike. Pela je tudi pri nas z gromovito pohvalo obilo zbranega občinstva. Le „kustreferent“ brez imena je v „Laibacherici“ zelo černo kritiko pisal o vsem njenem koncertu. Je morebiti „muzikalni Salomon“ Pattini koncert meril — s filharmoničnimi koncerti in ga na tej vagi prelahkega spoznal? Dandanes nič ni nemogoče! — Kakor ta ljubljanski „kustreferent“ ni zadovoljin bil s Pattinim koncertom, tako koroški deželni glavar grof Hohenwart, kakor „N. F. Presse“ v svojih poslednjih listih pripoveduje, ni zadovoljin s tem, kar je na podlagi spomenice naših državnih poslancev sl. ministerstvo Slovincem dalo narodnih pravic v pisarnicah cesarskih. „N. F. Presse“ namreč pripoveduje, da je grof Hohenwart začasno na stran položil ta ministerski ukaz in svojo spomenico 22. avgusta poslal ministerstvu na Dunaj. Le tega ne pové „N. F. Presse“: ali je gosp. Hohenwart ministerski ukaz „sistiral“ zato, ker premalo dovoljuje slovenskemu narodu na Koroškem, ali pa zato, ker preveč? Kdor grofa Hohenwarta pozna, javalno bode mislil, da se ustavlja ministerskemu ukazu zato, ker so Slovenci dobili premalo. Po takem more se misliti le to, da koroškemu deželnemu poglavarju presedajo še te drobtinice narodne ravnopravnosti, ki jih je ministerstvo namenilo Slovincem. Iz tega se pač prejasno vidi, kaj imamo pričakovati od birokracije take, ktera je odgojena bila v absolutističnih časih in se ne zaveda ustavne dôbe z narodnim pravom. Ako je to resnica, kar „Presse“ naznanja iz Celovca*), imamo tu čisto nov izgled pred seboj, namreč ta: prejšnja leta so le „berichti“ nižih uradnih na vprašanja odz gorej podkopavali ravnopravnost narodno v uradnih; zdaj pa bi po celovškem izgledu že dobrovoljne ministerske odločbe na poti v uradnije doli svojo moč izgubile. Kaj še bomo doživeli?!

*) Dandanašnja „Zukunft“ prinaša že posnetek grof Hohenwartove spomenice.

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Obravnave ogerske in dunajske deputacije polževo pot tavajo. Da se vse pogajanje ne razdere popolnoma, govori se, da se predlog stori za enoletni pogoj. Kdo vé — si mislijo menda Magjari — kaj Bog dá v enem letu! Magjarski časnik „Pesti Napló“ trdi, da ogerska dežela bode tako milostiva, da od 260 milijonov skupnih plačil vzame na-se 53 milijonov, in da minister avstrijskega denarstva baron Becke jim prigrvarja, naj prevzamejo 60 milijonov. Po takem bi naše druge dežele avstrijske imele na-se vzeti — 200 milijonov! Dvalisti takraj Litave! kaj pravite o tem računu? — Zopet je počil glas o novih ministrih, ki bodo nek gotovi do 20. dne t. m., ko se zopet snide državni zbor na Dunaji. Imenuje se cvet nemške zborove stranke, in sicer da knez Karlos Auersperg bode ministerstva prvosednik, dr. Giskra minister notranjih oprav, dr. Berger pravosodja, dr. Herbst nauka, pl. Schwarz kupčijstva; Poljakom pa se bode tudi ljubav skazala, da dobijo ministra brez opravilstva na Dunaji, in to ima biti grof Potocki. — Državni poslanec in učitelj Herman je izdelal načrt novi postavi, kako naj se ljudska šola loči od cerkve. Ta osnova žrtuje ljudsko šolo popolnemu birokratizmu. Sicer pa je naša misel ta, da ta stvar ne spada v oblast deželnim zborom, a ne državnemu zboru; ako bode državni zbor vsaki stvari ojnice delal (§. 22. „innerhalb dieser Grenzen“), ni avtonomii deželni ne sluha ne duha, imamo le centralizem „in optima forma.“ — Konec preteklega meseca je bilo državnih bankovcev za 399 milijonov in 317.805 gold. med ljudstvom; toliko tedaj znaša samo bankovski državni dolg; kajti papirnati bankovec nima vrednosti, ako se ne more pobotati s srebrom. — 7. dne t. m. je bil konec skupščini učiteljev avstrijskih ljudskih šol. To ti je bilo besedovanja in hrupa, da se je dunajska reduta tresla, in plamtečega nemškega liberalizma švigalo je toliko po dvorani, da se je dvoranini strop vnemal. „Proč z duhovščino iz šole!“ „Šola mora samostalna biti!“ — to so bili vrhunci učiteljske skupščine, prav tako, kakor bi je bila nalašč najela nemška stranka državnega zbora. Zato jej pa tudi hvalo pojó vsi judovski dunajski časniki. — O sklicu hrvaškega deželnega zbora je vse tiho, hrvaški dvorni kancelarii pa klenka, kajti prof. dr. Šuhaj je izvoljen za sektionsratha; to pa neki kaže na to, da bode načelnik prihodnjega hrvaškega oddelka v ogerskem ministerstvu notranjih oprav. — Komaj sta 2 lista „Novoga Pozora“ izšla na Dunaji, došla je vredništvu prepoved, da ne sme dalje izhajati. — Na Španjskem je še zmiraj hud punt. — Tudi v Bulgarii raste upor.

Naznanilo družbe sv. Mohora.

Prosimo častite gospode, ki so se v teku avgusta ali septembra za nekatere družbine bukve oglasili, da počakajo na-nje do konca t. m., sicer bi jim bilo treba potem „Življenje svetnikov“ posebej pošiljati, kar bi prizadelo družbi in gg. prejemnikom nepotrebnih stroškov.

Družbin tajnik.

Naznanje starišem.

Rodovina v Ljubljani, pri kateri je šolska mladina posebno dobro spravljena, in ktera prav blizo šol stanuje, vzame za nevisoko plačilo v stanovanje in hrano študenta boljih starišev. Več o tem se izvé v št. Peterskem predmestju v hiši št. 88. — Tudi vredništvo „Novic“ priporoča to pošteno hišo starišem.